

ŚP. PROFESOR MIECZYŚŁAWA SEKRECKA

Dnia 20 lipca 2007 roku odeszła do Domu Ojca prof. dr hab. Mieczysława Sekrecka, znana i ceniona romanistka, znakomita specjalistka literatury i myśli epoki francuskiego Oświecenia i Romantyzmu, wieloletni zasłużony pedagog i wychowawca wielu pokoleń romanistów. Przez długi okres swego życia związana z Lublinem i Katolickim Uniwersytetem Lubelskim – w latach 1978-1985 kierownik Sekcji Filologii Romańskiej KUL, której poświęciła wiele serca i energii.

Mieczysława Sekrecka urodziła się 30 listopada 1918 roku w Płoskiem koło Zamościa. W 1938 roku rozpoczęła studia z zakresu filologii romańskiej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, które jednak przerwała wojna, tak że dyplom magistra filologii romańskiej uzyskała dopiero w 1946 roku. Podjęła pracę jako nauczycielka języka francuskiego w Liceum Biskupim w Lublinie, ale już w styczniu 1948 roku uzyskała stanowisko asystenta, a rok później starszego asystenta w Zakładzie Filologii Romańskiej KUL. W 1951 roku uzyskała tytuł naukowy doktora na podstawie znakomitej rozprawy *Chateaubriand jako teoretyk i krytyk literacki* (wydanej w 1958 roku nakładem Towarzystwa Naukowego KUL). Od października 1952 roku dr Mieczysława Sekrecka pracowała w Katedrze Filologii Romańskiej na stanowisku adiunkta; prowadziła ćwiczenia z gramatyki opisowej, ćwiczenia stylistyczne, proseminarium literackie, wykład kursoryczny z historii literatury francuskiej od średniowiecza do końca XVIII wieku oraz wykłady monograficzne o preromantyzmie francuskim.

W 1958 roku wyjechała do Francji na trzyletnie stypendium Centre National de la Recherche Scientifique; pracując tam jako *attachée de recherches*, zbierała materiały do swej przyszłej rozprawy habilitacyjnej. Ponieważ od roku akademickiego 1961/62 Sekcja Filologii Romańskiej KUL została zamknięta przez ówczesne władze komunistyczne (wstrzymano zapisy studentów), toteż po powrocie do Polski dr Mieczysława Sekrecka od 1962 roku podjęła pracę naukowo-dydaktyczną w Katedrze Filologii Romańskiej Uniwersytetu Wrocławskiego.

W 1966 roku na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu uzyskała stopień doktora habilitowanego jako autorka nowatorskiej (nie tylko w Polsce, ale i we Francji) rozprawy *Louis-Claude de Saint-Martin, l'homme et l'œuvre*. W 1968 roku została mianowana docentem, a z chwilą powstania Instytutu Filologii Romańskiej na Uniwersytecie Wrocławskim objęła funkcję kierownika tamtejszego Zakładu Literatury.

Po reaktywowaniu w 1973 roku romanistyki na KUL-u doc. Mieczysława Sekrecka wróciła do Lublina. Ze względu na rangę naukową oraz zaangażowanie w sprawy romanistyki na KUL-u z dniem 1 października 1978 roku objęła funkcję kierownika Sekcji Filologii Romańskiej KUL i pełniła ją przez siedem lat aż do 1985 roku. W tym samym roku otrzymała tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego nauk humanistycznych. Zajęcia dydaktyczne na KUL-u prowadziła do 1989 roku, czyli do momentu przejścia na emeryturę.

Profesor Mieczysława Sekrecka była wieloletnią i aktywną członkinią wielu towarzystw naukowych: Towarzystwa Naukowego KUL, Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego, Instytutu Badań Literackich – Pracownia Oświecenia we Wrocławiu, Komitetu Neofilologicznego przy Polskiej Akademii Nauk, Société française d'Étude du XVIIIe siècle. Była też redaktorem czasopism naukowych „Romanica Wratislaviensia” i „Roczników Humanistycznych” KUL oraz współpracownikiem Redakcji *Encyklopedii Katolickiej*. Za wieloletnią pracę naukowo-dydaktyczną została w 1973 roku odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi.

W swej pracy naukowej prof. Mieczysława Sekrecka koncentrowała się głównie na historii literatury i myśli francuskiego Oświecenia oraz początku XIX wieku. Stała się w tej dziedzinie znakomitym i cenionym w środowisku romanistów badaczem, nie tylko świetnie znającym epokę oraz jej życie kulturalne i literackie, ale będącym także prawdziwym pasjonatem francuskiego Oświecenia i Romantyzmu. Tematyce tej poświęciła kilkadziesiąt publikacji, z których każdą cechuje znakomity warsztat badawczy, oparty na solidnej, rzetelnej i obiektywnej lekturze, głęboka erudycja, zadziwiająca różnorodność tematyczna, a także niesłychana dbałość o klarowność przekazywanych myśli, wzorowana niejako na ulubionej przez nią *Rozprawie o stylu* Buffona z 1753 roku. Dla nas, studentów romanistyki ważne było, że prof. Mieczysława Sekrecka chętnie i często przekazywała nam na wykładach część swojej

ogromnej wiedzy i kultury języka francuskiego, prowadząc zajęcia w sposób niezwykle interesujący i ciekawy, zachęcając nas nieustannie do zgłębiania piękna i tajemnic XVIII wieku. W naszej pamięci na zawsze pozostanie nie „tylko” jako prowadząca zajęcia Pani Profesor, ale również dbający o bliźniego i jego los Człowiek, interesujący się autentycznie naszymi problemami i starający się nas wesprzeć duchowo, a czasem też materialnie.

Instytut Filologii Romańskiej KUL (wcześniej: Sekcja Filologii Romańskiej) bardzo wiele zawdzięcza prof. Mieczysławie Sekreckiej. Gdy została kierownikiem tej reaktywowanej placówki naukowo-dydaktycznej, z niezwykłą ofiarnością zaangażowała się w jej doskonalenie i rozwój. Rozwiązywała między innymi trudne problemy lokalowe, troszcząc się, by romanistyka mogła mieć więcej nowych pomieszczeń dydaktycznych i pokoi asystenckich, by księgozbiór Biblioteki był przechowywany w godziwych warunkach. Księgozbiór ten powiększył się też znacznie dzięki Jej osobistemu zaangażowaniu, nawiązała bowiem tak ważną dla naszego rozwoju współpracę z Ambasadą Francji w Warszawie, która stała się hojnym ofiarodawcą wielu nowych woluminów. Dzięki staraniom prof. Mieczysławy Sekreckiej Ambasada wydelegowała również na KUL stałego lektora języka francuskiego.

Jako kierownik Sekcji Filologii Romańskiej KUL prof. Mieczysława Sekrecka doprowadziła do nawiązania trwającej aż do dzisiaj cennej współpracy i wymiany naukowej z filologią romańską Katolickiego Uniwersytetu w Louvain-la-Neuve w Belgii. Dbając o dalszy rozwój naukowy Sekcji, pomagała również młodszym pracownikom w uzyskiwaniu urlopów naukowych i stypendiów zagranicznych, wierząc, że romanistyka wzmocni się w przyszłości kolejnymi tytułami naukowymi i nowymi pokoleniami naukowców. Za Jej mądrą ufność, za autentyczną troskę o nas i romanistykę na KUL-u, za wiele lat Jej niestrudzonej pracy, które zawsze będziemy nosić w pamięci i sercu, wszyscy jesteśmy pani prof. Mieczysławie Sekreckiej głęboko wdzięczni, zarówno pracownicy Instytutu Filologii Romańskiej KUL, jak i cała społeczność akademicka naszego Uniwersytetu.

Paweł Matyaszewski, Dyrektor IFR KUL

Współpraca: Urszula Paprocka-Piotrowska, IFR KUL

Tekst opracowano na podstawie materiałów: E. Barańska, *Sekcja Filologii Romańskiej*, w: M. Rusecki (red.), *Księga Pamiątkowa w 75-lecie Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego*, RW KUL, Lublin 1994, s. 319-321; W. Kwiatkowski, *Zarys dziejów filologii romańskiej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim*, „Roczniki Humanistyczne” 16 (1968), z. 4, s. 5-23; P. Matyaszewski, *Śp. Profesor Mieczysława Sekrecka*, „Przegląd Uniwersytecki” 2007, nr 5 (109).

